

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/345/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204810
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5414204810.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a Jany Urbanovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 1.829,65 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/131/2014-65 zo dňa 04. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/131/2014-65 zo dňa 04. marca 2015 vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.425,77 Eur s 8% ročným úrokom z omeškania za obdobie od 16.10.2014 až do jej zaplatenia, ako aj pomernú časť trov konania vo výške 42,71 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie ohľadne sumy 60,00 Eur zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 03.12.2012 k uzavretiu úverovej zmluvy, v zmysle ktorej poskytol žalobca žalovanej bezúčelový úver označený ako „pôžička“ vo výške 2.000,00 Eur. Tento bol poskytnutý jednorázovo a bezhotovostne. Úver sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných anuitných splátkach vo výške 29,84 Eur, splatných k 21. dňu kalendárneho mesiaca. Žalovaná podľa dokladov predložených žalobcom poskytnutý úver riadne, včas a v dohodnutých splátkach nesplácala, a preto žalobca listom zo dňa 23.09.2014 v súlade s čl. 4 bod 4.2. úverovej zmluvy vo väzbe na čl. V. písm. I. bod 1 písm. a) VOP vyzval žalovanú na predčasné splatenie celého úveru na základe čoho vznikla žalovanej povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Jeho výšku uviedol žalobca vo výzve sumou 1.962,74 Eur. Oboznámiac sa s obsahom medzi účastníkmi uzatvorenej úverovej zmluvy a vychádzajúc zo znenia ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. dospel prvostupňový súd k záveru, že v predmetnej zmluve absentuje jedna zo zákonom požadovaných náležitostí, a síce výslovné uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov), vypočítanej žalobcom vo výške 15,81%. To, že pri výpočte RPMN mal žalobca vychádzať z údajov pod bodom 1.2. úverovej zmluvy nepostačuje, keďže zákon vyžaduje, aby zo zmluvy bolo výslovne zrejmé z akých konkrétnych údajov žalobca vychádzal pri výpočte RPMN. Za ďalšie, podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí

obsahovať uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely je splatenia. V danom prípade, v úverovej zmluve absentovala aj ďalšia zákonom požadovaná náležitosť, a sice, aká konkrétna má byť výška mesačnej splátky samotnej istiny a koľko predstavuje výška mesačnej splátky dojednaných úrokov a koľko výška mesačnej platby poplatkov spojených s úverom. Úverová zmluva obsahuje len uvedenie výšky súrnej splátky, ktorá je u každej z počtu 120 anuitných (rovnomerných) splátok splatných v období od 21.12.2012 do 21.11.2022 uvedená vo výške 29,84 Eur mesačne. S tvrdením žalobcu, ktorý uviedol, že každá splátka v sebe zahŕňala v príslušnej časti splácanie časti istiny aj úroku mesačne sa prvostupňový súd nestotožnil. Poukázal na výklad súdnej praxe ust. § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona konkrétne na rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/755/2014 zo dňa 25.09.2014 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014 z ktorých vyplýva, že „účel úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa je ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad daného ustanovenia, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone „výška, počet a termín splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek, teda ako k istine tak i k úrokom a tiež poplatkom“. V nadväznosti na vyššie uvedené nedostatky okresný súd považoval poskytnutý úver žalovanej žalobcom s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. a) a b) cit. zák. za úver bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 23.09.2014 uhradila žalobcovi celkovo sumu 574,23 Eur, prvostupňový súd ju zaviazal len na zaplatenie zostávajúcej časti zo sumy 2.000,00 Eur, t. j. na sumu 1.425,77 Eur s príslušenstvom. Úrok z omeškania žalobcovi okresný súd priznal s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za to, že výška žalobcom uplatneného úroku z omeškania neprevyšuje za výšku zákonných úrokov z omeškania, a to za obdobie od 16.10.2014, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej žalobcom žalovanej vo výzve na predčasné splatenie úveru. Z hora uvádzaných dôvodov preto súd vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. V časti, v ktorej zobral žalobca späť žalobu ohľadne uplatnených vyčíslených poplatkov vo výške 60,00 Eur súd konanie postupujúc podľa § 96 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu toho ktorého účastníka v konaní priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci proti žalovanej právo na náhradu pomernej časti trov konania v sume 42,71 Eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytykal, že nedostatočne zistil skutkový stav veci, z ktorého dôvodu potom aj vec nesprávne právne posúdil. V ďalších podrobnostiach zdôraznil, že uzatvoril úverovú zmluvu v zmysle platnej legislatívy, pričom žalovaná si povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy riadne neplnila. Opodstatnene sa preto v konaní domáhal zaplatenia žalovanej sumy, ktorú riadne špecifikoval a to aj na základe výziev súdu. Uzavretá úverová zmluva obsahuje zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobca v nej uviedol výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t. j. koľko z danej splátky má predstavovať splátka istiny, koľko splátka úrokov

a koľko splátka prípadných poplatkov. Žalobca preukázal dôvodnosť poplatkov a sankčných poplatkov. Tie presne špecifikoval v prehľadnej tabuľke, aká časť splátky sa použila na úhradu istiny, na úhradu úroku a na úhradu poplatku. Žalobca vo svojich odpovediach na výzvy súdu odpovedal na všetky otázky, ktoré mu prvostupňový súd položil. Preukázal pravdivosť a opodstatnenosť svojho žalobného návrhu. Žalobca uzatvoril úverovú zmluvu v zmysle platnej právnej úpravy, súčasťou úverovej zmluvy je i príloha, a to európsky štandardizovaný informačný formulár, v ktorom je presne špecifikovaná výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa nestotožnil preto s názorom okresného súdu, že by predmetná zmluva nespĺňala náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, a z tohto dôvodu by mala byť bez poplatkov a bez úrokov. Ak mal okresný súd pochybnosť o splnení zákonných náležitostí, mohol opätovne žalobcu vyzvať na doplnenie a nie konštatovať, že ustanovenia zmluvy nespĺňajú zákonné náležitosti. Úlohou vo veci konajúceho súdu bolo dostatočne zistiť skutkový stav. V danom prípade však okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a vychádzal len z domnienky, že žalobca nesplnil zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel ku skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, t. j. k 03.12.2010 zmluva táto mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov (č.l. 6 a nasl. spisu) vyplýva, že zmluva o úvere presnú výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala (v tomto smere súd tvrdenia uvádzané odvolateľom nepravdivé), je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy. Na uvedenom konštatovaní už nemôže nič zmeniť ani prípadná výzva súdu na špecifikáciu žalovanej pohľadávky, ktorej sa odvolateľ domáhal.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd správne rozhodol i o trovách konania v súvislosti s rozhodovaním o ktorých uplatnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď vychádzajúc z úspechu a neúspechu toho ktorého účastníka v konaní zodpovedajúcim spôsobom vymedzil rozsah náhrady trov konania, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná žalobcovi za pomernú časť zaplateného súdneho poplatku. Napokon, predmetný výrok vrátane jeho odôvodnenia odvolateľ nijako konkrétne ani nespochybňoval, namietal len, že by mu náhrada trov patrila v celom rozsahu, pokiaľ by súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd konanie ohľadne sumy 60,00 Eur zastavil, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v prospech žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech. Na základe uvedeného by žalovanej patrila vo veci ako úspešnej účastníčke náhrada trov odvolacieho konania, táto si však trovy

odvolacieho konania neuplatnila, ani z obsahu spisu odvolací súd nezistil vznik nároku na ne, preto jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.